

ACC. NR M.8415 : 1-16.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annette Sonesson
Härad: Frasda Adress: Åsinge
Socken: O. Åsinge Berättat av:
Uppteckningsår: 1940 Född år 1881 i

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L.U. F. 29.

Användning av fula ord och återhörlor.

Skäkksord, öknamn.

Ordens anv. i dialekten.

Ordens uttal och vad de betyser.

os. och uttydningar

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

8415:1.

Landskap: Skåne
 Härads: Fresta
 Socken: Ö. Åsinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Amette Sonesson
 Adress: Åsinge
 Berättat av:
 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De uts. av fula ord som förekommer i dialekten är både som skälvord, även öhnamn och i andra uts. Ordet fitta förekommer i många uts. en harrans fitta får varden (en person som saknar talang) är en mes, är inte ordhållig. en sådden fitta.

De uts. i de fall en person som saknar karaktär, men även som skälvord.

De uts. ofta so fruntimmer till karlar, i vrede, då karlarna visar oduglighet,
en sådden fitta du e. ja trodde allri du va en så uts. fitta, sekkha karafitter.

Ett uts. som ofta anv. om en kar som är feg. de ha altti vad en fitta får quds anäkde.
 Ordet fitta då de uts. belyser mer undels de semota di han jämföra dem med.

Andra utsal, karar emellan. du e väl ente sådden gjörra fitta så du già må de,
a du e då en fitta. Ett fruntimmer uts. till dess kyrkovärderne in gång, för att

belysa deras oduglighet som kyrkovärder, ni e närrna härvedes fitter får varden,
bagge svau de e va ni e. gåbba fitter uts. rätt ofta om de bedande i socknen,
la gåbba fitterna reda ad, de e ju sådina spitsprima ex dän. disse gåbba fitter
na e ende vära å slau drän i räven må. di staur ju om fitter allihole.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Skane
Härad: Fjärde
Socken: Ö Åsinge
Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Annette Smedson
Adress: Ö Åsinge
Berättat av:
Född år: i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ordet konta utt åren de i utt av adliglighet, och som akälloord. En kvinna här uttal
om sin man, då gi sädden konta de har så han kan bara ende skaffa lid kyrke,
Både fitta, och konta utt som belyser rädd, eller fig han ataur ju som en fitta
å lös onde ai nåd, en kvinnan till sin man, skalle, ja va in sädden konta som du ha
skalle då ble au. Ordet fittabuse, är mest ett akälloord, de uttalas om en person
som är grov i mun, eller en drig och otillgänglig karl, även om den är en fruntimmerskarl
droz du ja vell ve en sädden fittabuse, där e engen han nära se i lav må den,
fittabuse, en faur onde or au den fittabuse, här ha den fittabuse blejd terest
de å gjort måna glöta, den fittabuse sha di måga i väj:
Så ån ju utt av ordet fitta i andra ordalydelseer, fitta må ad, knöra med det
slan å fitta må ad en sädden langsammeli, hun fittar nåch må ad de niet,
fittans frask, onde et fittans frask, där ble ye de me, han fe onde et fittans
frask, i fitten häller, i fitten feek du, Jag minns om barn en grannkvinnan sa en
gång et marknad till oss, ni ha faut markor gåva, men, i fitten faur, ja

ACC. N:R

M 8415:3.

Landskap: Skåne

Härad: Frosta

Socken: Ö Åsinge

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Annette Sonesson

Adress: Ö Åsinge

Berättat av:

Född år: i

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om funktioner som samma utt. men i di mäste utt. är något armat samman-
hängande ex. bladdefitta han ha alltid en bladdefitta (ekonomisk)
fjärrefitta (virrig) han ble nu den fjärrefittan av. då firmen enda reda man den
fjärrefittan. hildefitta (skavattnsjuk) de ha vald en hildefitta alla varens da
den hildefittan sätter i hof så med mög. där ha duv räktia hildefitter ringade
snarpefitta. ha de får en snarpefitta som ha snaryt i hof deel.
Inde beskrivs alla fula ord som man folke som är i hof är s.k. grava i mun,
även krimmer kan vara ofitoliga. Förr i tiden då mycket hästafelk var sam-
lat även då vi var på messen, de gamla gubbarne var grosshuggna och sälta,
man felks utt kom belyser krimmans dölighet, även skällord är ju också av
samma van fört. fillafaur, utt även om karar, de ett söddend fillafaur, de
ha enda hälän de måde. cländia skiftitta du duer enda de måde. möglödla
äsmefitta, din jätta äsmefitta, gausahonta, de va en farsli gausahonta
han ha faul fatt i. Ordet fillaflad förekommer ofta i uttal. feg, nädd.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

No. 8415:4.

Landskap: Skåne
 Härad: Fresta
 Socken: O. Aspunge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Annette Sonesson
 Adress: Aspunge
 Berättat av:
 Född år i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

D. uts. fitta, o konta aav. mäst mäst när de är fråga om att belysa det nämnde.
de hade de ente vad en så uvel karafitta körne di hatt ed bra
de ha dä' vad en fitta de faur en ble ve, fittan ta me uts åren, som svärord
ordet skit utsat ju ofta i flera ordalydelser, de va fittan da one de skit,
säddend skid hie, o skit de gaur näck. skitt i ejn förlust här e flär i jin
skit du i å gräda en fru uts sig om fittan, de skit de väl ende nöd å hålla no
hart pau, skit i uts om en person, den lelle skiden, en sädden biden skit,
körne du väl frist de far, de försämnda uts anses neg mer med sittande
saj ättle so allt skited kommer må i ber både folk och diverse.
e nu allt skited synkadi ja stängar ente ättle de skited, värdelös.
De ordet skitt uts åren om mansdel utt effer personer, kör de e ente utan skitt
di ha i rega mä, de e ente slott anned en skitt, de skitted kan en om va
de e väl skitt i hoh min där blar enga glössa,
de ha alri vad anned en skitt de annars ha hatt (en krima m.m. männen)

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Skåne
 Härad: Finska
 Socken: O. Aspunge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Annette Smess
 Adress: Aspunge
 Berättat av:
 Född år i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Ett ord som i utsal ofta är skidenskjorta. de e desamma som skidenskjorta
 för ashal, de hälter må hem de e hos (en mes) även skidensör.

Andra ord, som kantekors. lägga armarne i kors. bun staur rött fram å lägger
kantekors. även ordet kusekors. lägga kusekors.

Andra utsal och ställe kusefärhäng försäädle. de kusefärhänget nu bra sätts ud
kusedra. där e start kusedra, hänslor farslitt kusedra där e öste den.

Som öknamn har förekmanits fjärfittan, en kvinna fick de öknamnen, därför
 att hon blev skadad på hänsdelen, så var de läkt med hänsköft, där växte fjäder.
johanna dannerhusa var öknamnet på en kvinna, de skulle vara ett start och
 grout funktimer. Di är ju döda för många är een boda trå.

Ola kådde var öknamnet på en gemenlig en kåddens ude de kåddas.

rövhest är öknamnet på en han lever, även pår röv, den namnen.

Andra ord som mera är skäldord. landekådd, peckstäft, gilleguren är ett öknam
 på en person. gräsekragg, liten person, de ha allri blajd utan en gräsekragg än

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Skane
 Härads: Frøsta
 Socken: Ö Åsinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Annette Sonesson
 Adress: Åsinge
 Berättat av:
 Född år i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Ordet landekald utt om en som gärna slår dank. dän landekalden rämer allt i ben
sar neckstår är ju mansperson som får den titeln i mera värdat tal utt om unge prisk
rövstekare, nössis, eller egenyttig person. håller till godo med allt
kommer endt dän rövstekaren i nosmar upp ad. pisseruska, en kvinna som
får den skälkerdet. Hör du gärsa pisseruska han ay på mina böjser.
av ja skider i både, i dina böjser. ett annat är Hör du pisseruska gi me
en hüssa or hüssa de, du sar ud om mannen som en so om röven.
ett annat utt männan liknar en sofitta. han ha en man som da varsta so-
ashål. ett annat ord jölebanta sti, senfärdig kvinna, naur blir den jöle-
bantan furi. rövnyde, även skällord ang till båda könen.
ditt lilla rövnyde om du endt ved hut att till honom du läss du e åtare
får de e ashål alltihop. De är i mycket sorn dyurs och fyllas hönsmann blandas
i hopen, som soashål, sofitta studasör, lökarsör. De är fruntimmers utt om manfalk
se männen gaur eng ä uod grau nom som en studasör i hecle, (hulka)

ACC. N:R M. 8415:7

Landskap: Skåne
Härad: Fjälsta
Socken: Östra Åsinge
Uppteckningsår: 1980

Upptecknat av: Amelie Söderström

Adress: Åsinge

Berättat av:

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ordet fäckarör utt. som slagord näsan nämer som dän varse fäckarör.

Ordet faura fitte blir i jämförelse med funtimmer. En präst yttrade en gång
då han var i ett gilleslag, i mären ska ja präka så ginen ska rämma på fjäring-
erna som faurafitter på jären. Fjäringafitta, de utt här man ofta, ha nämer
fjäringafittan å järlar åtta. Ordet fitta utt ofta om ej ejelt, då man vill belysa
sin egen dumhet, ja ats som en räkti fitta, å resste, antans ud åtta eng.

En fjäring i Sellerup som alltid när hon hade andra på besök, skulle visa sina vör-
skier, och förklara vilken garn dig gick. Så en gång då hon hade hela bunden framme
var en som hon lånat bord, men fått hem den skulle hon visa och omtala, hao e dinner,

skien, dän va bas, man så launde ja bord na min fans fitta, a fe na dran i böggis
äma. "Hon mena, ja min fans fitta launde nu men så ble de omvänt."

Ordet fiskefitta har jag ej direkter hört, men som i Hörby bland fiskafjäringerna
förekommer det nog. Ordet auktionsfitta är ett gammalt ord, där di kommer
från en auktion och ej köpt något di gav auktionsfitta.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Skane

Härad: Frosta

Socken: O. Åsinge

Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Amelie Sonesson

Adress: Åsinge

Berättat av:

Född år i

LUNDS UNIV.

FOLKMINNES-

ARKIV

Vi d. lekar am. ju utt. higarösen, di kommer i higarösen, tiken hök och dura.
hannarösen, de är ju ett kortapet. Vi d. akörden var ju flera utt. bijusa,
di skulle känna bijusen, de var känna på eggan om bien var natt.
halmfitta, den siste härven. Vi d. dröskning har alltid uttah varit om den som
står vid halmen, tar halmen från dröskan, staur ve rösen. Därav har också ordet
rövateckare kommit, något på skämt, men mest som speeld.
I uttal förekommer de ofta, de geek mitth i rösen, blod misslyckat,
ja i rövens hundu, de gaur da rösen å blaz en vannhal an alltihole.
En gammal bykofjinare som var här för en 50 år, sen sa en gång, naur ja drampar,
å Leljelala spelar, (lävarande blockaren) gaur de em. de ska gau, men naur
bolla (busbus) drampar å aukesen (lävarande skott. skissen) spelar, gaur de mitth
i rösen. De hände ju nän gång att Bolla skulle drampa orgeln och skott. spela
ne, vid en veckogudstjänst. Han ville med de utt. visa deras oduglighet.
Desamma som mitth i ascheded, tri far mitth i rösen, eller ashaled. (något fullt)

ACC. N:R N. 8415:9.

Landskap: Skåne
 Härad: Frosta
 Socken: Össjöinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Edmette Sonesson
 Adress: Össjöinge
 Berättat av:
 Född år i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

De utt. förekommer ju sälls. ofta di förbannade kuk. De ordet utt. ofta med g. kug.
 De nästan beror hur utt. kommer. Då manfolk är i hegn och har sådant tal, särskilt
 gamla gubbar, även frunt blir de mäst kug. De utt. förb. kuh är till en del avärord
 med döde utt. till något i sådant utt. är det som spe, han är ej en hel karl,
 blott den delen. En sädden järra skitkuk. De anv. mycket som skämt men näst
 förolämpning. Ordet hådde förekommer ofta, håddare, mäst belyser senfördig
 dån håddaren blir väl stånes där han e. kan inte dån hådden komma.
håddare (verb) här står ja å håddar se de blir lag åtta kan ja dra
nu geck han där å håddla så han kom enda må bussen (omnibus)
 De e dö en håddare haur en ha nom.

Ordet pitt, utt. ofta som speord, da e sädden järra pitt, o'ga bevars.
 Den lilla pitten står nu anna som en peng i en lora. da e sädden skidpitt
 Ordet peck anv. ofta som skällord även som speord, peckar, verb med järingen
 sa en gång, sej som svinen står a peckar pau.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Annedde Sonesson

Härad: Fresta

Adress: Åsarpinge

Socken: Östarpinge

Berättat av:

Uppteckningsår: 1940 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag minns en gång vi var på betarna, så kom den som rådde om betarna in dag ut, så tyckte han då var omå för att jämföra deras storlek så han därmed inte skulle
en sonau husmanspekska.

Ordet balle förekommer i flera uttr. balle uttalas både i sådana fall som svulst-
 e, där är en stor balle innan föden. Men också som uttr. för hönsdelenamn

en de syns utanpå böjerna han har en stor balle ballana e väl svältna

Den berättelsen som är först på listan, han jag beskr. som den hade antalats
 i dialekten bysen, buse. En fiskare stiker sitt judder i busens balla.

Han spränger om judder i ballana. Di andre busana fraugar ha e där

Ordet tash, tashomans om jung. ex. han rinnande skivlas kaffed i mellan byjnen,

de do så hart så hälla tashen svältna upp. han fe en tash så stor.

Tash är skällsord till en levanna, en röli tasha nu kommer din rölia tashan.

Ordet pesar har jag hört, men det är särskilt i dialekten i skolan, eller

projekter emellan dör jag nog de förekommer.

M.8415:11.

ACC. N:R

Landskap: Skåne
 Härad: Fresta
 Socken: Ö. Åsinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Amelie Sonesson
 Adress: Ö. Åsinge
 Berättat av:
 Född år i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Di orde jäkla ashål, för baskade rör förekommer ju städje, även som du e ente röra
 au en fjäring. han e ente bara de å ställa mad rören au en an människa.
De e otta räktitt ashålsmärke, de e ente ashålede au en an ashål som nedslättan
 de, och förlämpning. Ett gammalt här e svart om i en omröst.
 Sammanställda ord, som öknamn, eller skälvord. her jeg ju berkes nögra. Ord som sam-
 man hänger med särskild person förekom ofta. ex. prästafittan, doktorsfittan.
 De betyzer deras oduglighet av allm. att döma. ex. dän doktorsfittan sed ju ente om
 han ha skedet ålla han aka. dän prästafittan e bara te fjäringar.
smeftan, den smeftan kan ju ente gera nåd liknåd.
 Orden krangelerat, rämpakådd, de är ju skällord, han ju ären utt på skämt.
 röttekådd, de sa en kv. till ein man när han kom hem nu ha du vad å dräcked
 jog de sar ja far ynen stan som röttekåddla. De utt ju i nedslättande mening
prinsapitta är åt utt. som i lägre tal anv. om prins kvar. de uttalas ofta.
 Jag har ju i di förra bladen nämnd en del namn.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Pärne
 Härad: Frosta
 Socken: O. Åbyinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Elinelde Sonesson
 Adress: Åbyinge
 Berättat av:
 Född år: i

De ordet i muraregeln, du inte får sätta fitta mot fitta här jag hörft, men han ej minnas mening. Om de inte var så att du inte skulle sätta domarne, så att sammanståndingarna kom mitt mot varandra.

De utt. ge mig den fittan, de att rädd oft om vad redskapen som häst, men i så fall den är redskapen som är mindre världiga, och nästan odugliga att använda men ändå fina med. de va en usel fitta å skälla nöleka.

I verlogaspråk finns ju en del fula ord, och usel som ofta kommer i bruk, som avvärning eller i nekande betydelse. Hjäss me mitt i röven, hjäss me där bag, ja så hjäss me i arshöjd är usl. som anses som di allra mest förbannade som gengäelse. de ned ja ente haus, ja ska bixja, da e arshöjd allti hoh.

Mer de e onin shöldhöd far du hjässde me i röven aist.

Jag kvar ju beskr di utkaten ands usl ja i rövs grida skiden far se de röven. (och hämmar sig hreffad) högåröven kommer i högaröven, uttal om di som åjungar så snart di kommer upp. du kommer i högaröven engan kväll.

Landskap: Skåne
 Härad: Fränsta
 Socken: Ö. Åsinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Amelie Sonesson
 Adress: Åsinge
 Berättat av:
 Född år i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

De har ju i allmänt tal varit olika benämningar på djurs hänsyn till mänskorna.

De har ju också ansedd anständigare med djurs benämningar.

De har ju alltid också ansetts ohygdat att använda fula ord och uttal i sällskaps-

Jag minns ju på den tiden då vi var i före arbetslag, di då var som utta-
 var, och är, flenseda, hade sådant fel med fula uttr. De förekommer ju
 nog ännu, särskilt då manfolk är i hej. I många fall var fruntimmer
 lika goda i fråga om sådant fel, men numera uttr di ej något mera,
 ordentligt. De kan nog förekomma sådant skämt, men iordning i så grova uttal.

Många gåtor med Fredyldiga innehåll har förekommit, di har hört fula, men
 läsningen har ej varit den. Di större samlingar, som vid hösten, när di restas,
 eller om vinterkvällarna, då folket var samlat kunde di de komma med,
 sådana. Den ene sökte överträffa den andre, ett par ex. va e de skägg män

ingen haga, takskägget, va likhet finns där på drottningens särk o svenska
 flaggan, di byffes för kungen kada.

Landskap: Skåne
 Härad: Frästa
 Socken: Östergöinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Annelise Sonesson

Adress: Östergöinge

Berättat av:

Född år i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

För i tiden var de ju oftast kant och baddräkt. De var ju näst fruntimmer som gick i høy att bada. Här var ju endast åar, eller större hål som di bade i. Men om en del ungdomar gick tillsammans för att bada, hade flickorna en undervisning på i vallnet. Di drog sig ju häst ett snycke från varandra i bland buskarne. Därom är ju andra berättelser.

Ansändlig hestregler beträffande, uträkande av natura behov för i tiden var nog klen. De var ju inde alla som hade v. åtminstone busmän. Di fick som ett uttal är skilda le fots. Där var i bland sådant runt om huset, särskilt vid spårsnö synes de mäst. De brukades oftast att di utanför köksdörren hesta vallnet, bada innan di gick till sängen samt om de behövdes på natten. Karlarne ställde sig på trappan eller endast i dörrippningen. Många gjorde då på försiktighet, di ställde sig, så när fruntimmer kom ut, för att gå man agissa och sen gå in.

De har förekommit att gamla haff en vرا i stugan till v. De var här åtminstone ett par gubbar som hade en vra i stugan till. Så ha di aska på efteråt.

ACC. N:R

M 8415:15.

Landskap: Skane

Upptecknat av: Amelie Sonesson

Härad: Fresta

Adress: Åbyinge

Socken: Ö. Åbyinge

Berättat av:

Uppteckningsår: 1940

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den föreställningen att de var farligt att hesta vid vattnet på en sten var nog om
 de var en kvinna, glötsen fick lyse. Om de var manfolk, sånen blev efterhand såli, des
 såg illa ut, om de var vid ingången.

Om de var en person med enskändlighet var de en ren olycka om hon eller han kom
 att blotta sig för motståndet men var des senaständiga mänskliga gjorde di de
 i bland av illvila. Om di inte hunde finna något annat utr för att smäda, eller
 för att få med parten att skämtes. Här var en dö som blev restad på en her som
 kom ofta i hemmes hem, han var väldigt rörlig, så en gång när han gick, och var mitt
 för försdet tog hon upp hujarne och sätte behdeten mot utan.

En liknande, nära i var på beterna, så var där en åtstötjuring som blev restad
 på lastfogden för han anmärkte på beterna. En gång när han kom tog hon upp
 hujarner och sätta honom hela behdeten med grova tillonären. Sen blev hon os med
 honom. Ett liknande frunt som tog upp hujarner och klappa sig i baken för
 en her, han skämdes ju och gick.

Skriv endast på denna sida!

M. 8415:16.

ACC. N:R

18

Landskap: Österre
 Härad: Frostafjärd
 Socken: O. Åsinge
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Annette SonessonAdress: Åsinge

Berättat av:

Född år: i

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Den sordens faror att göra sitt behov på draypan eller mitt för folk, har nog förekommit här också. En läs sände sin förlovningsring till fästmannen i ett bro med en bladsl avstråle i de värder som ja skider i de.

Gamla metoder att hänsedlar skulle dagas till bate medel. Som hänsedlen av en mus skulle dagas och givs åt en som led av spinnlig urinutstötning.

De skulle vara med att hämta som skulle dagas.

Menstruationsblod är ett gamontalt bruk som du skulle ge för att få hans tyke

De har haft varit mer än en som provat.

Så ett medel som skulle vara bra för spruckna händer, de läkte fort.

Di skulle ta fästdanes kusenige i smida grun.

Hänsedlar av elektoljor, de var om glödden hade lydt efter mågot djur, då faga sådant och gavs glödden.